१२ मर्गः षड्गें व्यादि। रामेण मह तव युद्ध मनु चितिमिति दर्श यितिमद भ॰ मुच्यते लं दिरदेन हिला सह पाद युद्धं पादेन विग्रहं मा कार्षीः न जुरु षड्ग विश्व लादि दे । षही नेन रामेण सह कल हो दिरदेन युद्ध ख तु ख्य द व्यर्थः दिरदेन पाद युद्ध मित्यनेन बलीय सादुर्घ ख ख युद्ध मुपल च्यते किन्तु चितीन्द्रं रामं नम प्रणम यसाद सी प्रणतेरेव जनेरूप मुच्यते वश्री कियते लं की दृशः षड्ग स्थ का म क्रीध खो भमे। हमदे षात्म कस्य वश्व श्रायन्तः वश्चं गतावश्यः ढ घेका दिति यः परिमूढ ब स्पूर्म प्रीवारः उक्तिक सिनः हतवा लिखरा दिमिनः मिन रहितावा श्रत एव विगुणै रूपेतः येन गुणेन दे । ष चत्य द्यते तेन युक्तः नमे त्य च विधि निमन्त्र णेत्या दिना प्राप्त का खेगा। ३६॥

> रामोऽपि दारा हरणेन तप्तावयं हतेर्न्भभिरात्म तुन्धेः। तप्तस्य तप्तेन यथायसानः सन्धः परेणान्त विमुच्च सीता॥ ४०॥

जि॰ म॰ युविशः सन्धानकारणमस्थैवेति दर्भयना हरामदत्यादि। यया तरेनायसा तरस्यायसः सन्धिर्घटते तददस्माकं तप्तानां तरेन रामेण सन्धिरस्तु अतामुच्च सीतां सन्धिनिमिन्तं॥ ४०॥ भ॰ रामदत्यादि। कथमावयोभिन्नधर्मयोः सन्धिः स्वादित्याश द्वायामिदमुच्यते। दारहरणेन सीतापहारेण रामस्तित्व